

מסורת הש"ס

א) ויניטין כג: ושניט, ב) ופתח טו נדל, ג) בנפתיי לז נחלה גורל אחד חבל אחד ואני עבד עד אשר עד בה רכבני יי' יהושע יי די וי

תורה אור השלם

1 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד חבל אחד ואני עבד עד אשר עד בה רכבני יי' יהושע יי די וי 2 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ החיים ויהי עליך שם כי אף לך הר ארץ-העפר: יהושע יי טו

הגהות הב"ח

א) רש"ם ד"ה אלף וכו' בין רב למעט וכו' זה סוף, ב) ע"ל ביט דף קכב: ג) ד"ה לוח וכו' לכות היער ולגורו שם וענין:

מוסף תוספות

א. אלא למיד לבאי הארץ מאי בין רב למעט ואי משום דעי' החורה חזרוך להיות שיון הוא מלשמות מילות אבותם ינחלו נפקא. טוס' מ"ד. ב. משום דהוו נפיש משאר שבטים ולא שקול לחולקא אלא כחד משאר שבטים יד רמח.

רבני גרשום

אלא למאן דאמר לבאי הארץ. נתחלקה הארץ מאי בין רב למעט הא לא באי הארץ נוטל חלקו ולא יותר קשיא. ויש ספרים שכתבו בהן היינו דמתיב לרב תרבה נתחלו ומפרש נמי כדמפרש בין רב למעט: היינו דקא צווחן בנות צלפחד. משום דאבתון מיוצאי מצרים היה ומבקשות לירש חלקן: אלא למ"ד לבאי הארץ. נתחלקה הארץ לא הוה להן למשקל מידי דהא מת סבורי: אלא לחזרה ולטוול בבטי חפר. צווחן כלומר דאפילו למאן דאמר לבאי הארץ נתחלק משום הכי צווחן משום חזרה לטוול בבטי חפר אביו של צלפחד שהיו לו בנים לחפר שנוטלו בכדור ובאן לארץ ונטלו חלקם ואחר כך היה להם להחזיר אצל חפר אביהן ולחזור לחלק בשוה עם בנות צלפחד שהן חתת אביהן ואמטו להכי צווחן: היינו דקא צווחן בני יוסף. דאבתון מיוצאי מצרים נינהו וצווחן על כלתיהן: הא כלתיהו שקלי. לך אחד חלקו: ומשני לעולם לבאי הארץ היו ומשום טפלים דאיתא בהו טפי משאר שבטים דמתיב עם פורת יוסף שהן פרוין ורובין טפי וצווחן דלא שקלי לצווחן טפלים ורחיקי לחזר ודומיהו: אמר אב"י איכא למשמע מהא הלכה בין למאן דאמר ליוצאי מצרים כו' לא הוה חד דלא שקלי אפי' טפלים דאליבא תיק דאמר ליוצאי מצרים נתחלקה ומנצאי את הטפלים (אפי' הכי לא) (דל"א) שקלי בכות עצמן אפי' הכי שקלי בשביל אביהן שיצאו ממצרים ושקלו נחלת אביהן בארץ. ולאידך תנא נמי דאמר לבאי הארץ נתחלקה הארץ ומנצאי את הטפלים אפי' הכי שקלו טפלים משום החזרה נחלה אצל אביהן לירת מבח אביהם עם שאר אחיהם בשוה. ואי סיד דלא שקלי הוה לחזר לייצאיהו כדצווחי בני יוסף על הטפלים שלהן. וכי יומתו דארי צווחו אלא הני דצווחו ואמתי דיברו לחזר נחלה על צווחותו כ' ביה קרא אבל צווחו ולא אהנו צווחתם לא כתב. והא בני יוסף דצווחו ולא אהנו לחזרה אפי' הכי כתביה קרא. ומשני לעולם דצווחו ולא אהנו ומשום הכי לא כתביהו קרא. ודקא קשיא לך הא בני יוסף דצווחו ולא אהנו ואמתי דיברו לחזר נחלה על צווחותו כ' הכי כתביהו החם לא משום האי טעמא הוא

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

ק"ח.

אלף למאן דאמר לבאי הארץ מאי בין רב למעט וכו' זה סוף, ב) ע"ל ביט דף קכב: ג) ד"ה לוח וכו' לכות היער ולגורו שם וענין: יהושע יי די וי 2 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ החיים ויהי עליך שם כי אף לך הר ארץ-העפר: יהושע יי טו

אלף למאן דאמר לבאי הארץ מאי בין רב למעט וכו' זה סוף, ב) ע"ל ביט דף קכב: ג) ד"ה לוח וכו' לכות היער ולגורו שם וענין: יהושע יי די וי 2 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ החיים ויהי עליך שם כי אף לך הר ארץ-העפר: יהושע יי טו

אלף למאן דאמר לבאי הארץ מאי בין רב למעט וכו' זה סוף, ב) ע"ל ביט דף קכב: ג) ד"ה לוח וכו' לכות היער ולגורו שם וענין: יהושע יי די וי 2 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ החיים ויהי עליך שם כי אף לך הר ארץ-העפר: יהושע יי טו

אלף למאן דאמר לבאי הארץ מאי בין רב למעט וכו' זה סוף, ב) ע"ל ביט דף קכב: ג) ד"ה לוח וכו' לכות היער ולגורו שם וענין: יהושע יי די וי 2 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ החיים ויהי עליך שם כי אף לך הר ארץ-העפר: יהושע יי טו